

ние желяем единство в действията на работническата класа, защото да може пролетариота да се окрепи в борбата против буржуазията, щото защитявайки днес своите повседневни интереси против настъпващия капитал, против фашизма, да е в състояние утре да създаде предпоставките за своето окончателно освобождение.

„Комунистите ни напад — казват други. Но, послушайте, ние вече не веднаж сме заявявали: ние никога не ще нападаме нито лица, нито организации, нито партии, които са за единен фронт на работническата класа против класовия враг. Но в същото време ние сме длъжни, в интересите на пролетарията и неговото дело да критикуваме онези липа, онези организации и партии, които се противопоставят на единното действие на работниците.

„Ние не можем да сключим единен фронт с комунистите, тъй като те имат друга програма“, — казват трети. Но вие утвърждавате, че вашата програма е различна от програмите на буржоазните партии, а това не ви пречеше да встъпвате в коалиция с тези партии.

„Буржоазно-демократическите партии са подобри съюзници против фашизма, отколкото комунистите“, — казват противниците на единния фронт и защитниците на коалициите с буржуазията. А за какво говори опита на Германия? Та социал-демократите образуваха блок с тези „подобри“ съюзници. А какви са резултатите?